Dosar nr. 4-3579/2023
4-23158534-12-4-07112023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 ianuarie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Olga Bejenari
Grefier Melisa Gaidanov
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Elena Beregoi
Agentului constatator din cadrul IP Botanica al DP mun. Chişinău Mihai Negru
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională iniţiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai, în privința lui **Beregoi Elena, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliată în *****,** pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

La 27 octombrie 2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 107675, prin care Beregoi Elena a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, cu remiterea dosarului pentru examinare în instanţa de judecată *(f.d.4)*.

Acțiunile Elenei Beregoi, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 107675, au fost

expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), care a fost distribuită judecătorului Olga Bejenari, la 07 noiembrie 2023 *(f.d.1).*

În fapt, conform procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 107675 din 27 octombrie 2023, agentul constatator a descris fapta contravenţiei incriminate, precizând că *la 24 octombrie 2023, ora 08:25 min., pe *****, minorul *****, a deteriorat geamul din spate a automobilului ,,*****" cu numărul de înmatriculare ,,*****", astfel mama acestuia, Beregoi Elena nu și-a îndeplinit obligațiile de întreținere, educare și instruire a copilului.*

În şedinţa de judecată, *persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Beregoi Elena*, fiind citată despre data, ora și locul ședinței de judecată prin citație scrisă cu aviz de recepție recomandat, care a fost recepționată la 15 noiembrie 2023 *(f.d. 14),* nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței cauzele neprezentării.

Astfel, conform art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, având în vedere respectarea procedurii de citare legală, a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa Elenei Beregoi, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație cu aviz de recepție recomandat *(f.d. 15),* nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces, iar mai mult, agenda şedinţelor de judecată a putut fi accesată inclusiv pe portalul oficial al instanţei de judecată www.jc.instante.justice.md.

La fel, instanţa notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva*

Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator și persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanţa a dispus examinarea cauzei în absenţa acestui participant, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, instanţa de judecată reţine următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65, se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența

cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 107675 din 27 octombrie 2023.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în lipsa făptuitorului, cu asigurarea prezenței martorului asistent „Samburschi Petru”.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată, însă Beregoi Elena deși a fost legal citată nu s-a prezentat pentru a-și expune poziția.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în *absenţa* lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul

echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Beregoi Elena este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 107675 din 27 octombrie 2023*, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei *(f.d.4);*

- *informație 112,* potrivit căreia Ojog Mihail a informat despre automobilul „*****” cu numărul de înmatriculare „ *****” pe str. Muncești 172, deteriorat *(f.d. 5);*

- *raport* de consemnare a celor constatate din 23 octombrie 2023 *(f.d. 6);*

- *cerere* prin care Țaruș Tudor solicită organelor de poliție să stabilească circumstanțele pe faptul că la 25 octombrie 2023 a depistat că este deteriorat geamul din spate, partea stângă a automobilului de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****” ce se afla parcat pe ***** *(f.d. 7);*

- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 25 octombrie 2023 (f.d. 8);*

- *planșă fotografică cu imaginea mijlocului de transport deteriorat (f.d. 9-10);*

- *raport* de consemnare a rezultatelor celor constatate *(f.d. 11).*

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai a prezentat cu referire exlusivă la demonstrarea faptei comise şi a vinovăţiei persoanei, doar procesul-verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, fiind obligat să acumuleze/administreze şi alte probe în susţinerea sa.

Astfel, în argumentarea substanţială a comiterii faptei, cât şi vinovăţiei persoanei, în pofida prezentării unor informaţii drept probe în susţinerea celor constatate de agentul constatator, s-a eşuat în demonstrarea prin probe certe privind faptul comiterii contravenţiei îndeosebi cu vinovăţie sub forma intenţiei de către Beregoi Elena.

Or, în aspect material, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au invocat drept probe planșele fotografice, procesul-verbal de cercetare la fața locului, din care denotă doar faptul deteriorării mijlocului de

transport, fără a fi prezentate probe cu referire la comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional de către Beregoi Elena.

Or, argumentele reţinute nu relevă în care mod acţiunile acesteia ar fi reprezentat neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar instanţa se va expune inclusiv prin prisma probelor acumulate.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, dar în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea certă a acuzării pe care o aduce făptuitorului, inclusiv sub aspectul vinovăţiei acestuia, chiar dacă faptele incriminate au avut loc, pe când s-a recurs la administrarea unor probe formale şi a incriminării evazive a contravenţiei.

În aceiaşi accepţiune, instanţa conchide că făptuitorului i s-a incriminat, deşi descrisă clar, o faptă totuşi abstractă, reieşind din substanţa acţiunilor făptuitorului, care nu a întreprins acţiuni ce ar echivala cu neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului, or instanţa consacră că principiul *preeminenței dreptului* impune ca orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția le protejează, să fie supusă unui control riguros, iar o normă este clară, accesibilă şi previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane să îşi corecteze conduita şi să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecinţele care pot apărea dintr-o normă (*Silver ş.a. împotriva Regatului Unit*, 25 martie 1983), or odată ce statul adoptă o soluţie, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluţii (*Păduraru împotriva României*, 1 decembrie 2005).

De altfel, cu referire la caz, preeminența dreptului mai generează, în materie penală, alte principii, cum sunt principiul legalității delictelor și pedepselor şi principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie, ce impun că în orice situație, o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege, iar persoana are dreptul să cunoască în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală (*Kokkinakis împotriva Greciei*, 25 mai 1993).

Prin urmare, în absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra rea-credinţa sau posibilitatea reală a făptuitorului de a nu-şi executa obligaţiile părinteşti impuse, instanţa nu poate stabili că Beregoi Elena ar fi acţionat cu intenţie de a comite fapta contravenţională prevăzută la art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, în forma descrisă la caz.

Aşadar, în lipsă de probe *(elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod)* și în mod voalat cu referire la existenţa vinovăţiei, instanța reține că agentul constator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând totuşi concluzii pripite, lipsite de suport juridic, fără să acumuleze probe ce ar confirma vinovăția lui Beregoi Elena, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit.

Prin urmare, instanţa reiterează că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită făptuitorul Beregoi Elena.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta, *pe baza constatărilor personale*, cât și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa.

Cu toate acestea, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, însă nu poate trece cu vederea situaţia când este posibilă administrarea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce a fost realizat în speță doar superficial.

Or, contravenția prevăzută de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional face parte din categoria celor în domeniul relaţiilor de familie, care urmau a fi constatate cu ajutorul probelor ce ar fi putut demonstra totuşi (in)existenţa unei atitudini neconştiincioase din partea părintelui faţă de copilul său, iar respectiv, în

acest caz, cu reţinerea prezenţei unor serioase îndoieli asupra veridicității celor constatate în procesul-verbal al contravenției, instanţa nu poate statua arbitrar în sensul acuzării persoanei.

În circumstanțele date, potrivit principiului *„actori incumbit probation”*, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către Beregoi Elena a contravenției imputate.

Prin urmare, din cuprinsul art. 462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe soluţia de încetare a procesului contravențional sau de declarare a vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 din acelaşi cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Aşadar, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Negru Mihai în privința lui Beregoi Elena, pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motiv că nu există faptul contravenției.

În temeiul prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1), 462 şi 465 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Beregoi Elena**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Olga**
BEJENARI